

tamadres.com

SYLVIA'DAN SONRA

© 2015, Büyüdü Fener Yayınları

AFTER SYLVIA

© 2004, Alan Cumyn

Büyüdü Fener, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Kitabın tüm yayın hakları Kayı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak

Genel Müdür Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni Jülide Kışlalı Raca

Çeviren Canşın Kap

Editör Özgür Batur

Kapak Tasarımı Elif Çepikkurt

Sayfa Tasarımı Muzaffer Aysu

ISBN 978-975-252-210-7

1. Basım: Ocak 2017

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No: 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Sertifika no: 12088

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No: 15 34110 Çağaloğlu İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 Faks: (0212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 10905

ALAN CUMYŦ

Sylvia'dan Sonra

Çeviren: Cansın Kap

Gwen ve Anna için...

tamadres.com

İçindekiler

Kuşlar	7
Kırık Yumurtalar	24
Şifre	48
Ahmağın Tesellisi.....	63
Politika	82
Çığ.....	105
Noel	122
Takvimler	145
Evinize Hoş Geldiniz.....	162
Gloria Domuz Turtası.....	173
Bizden Bir Tane Daha.....	196

tamadres.com

KUŞLAR

Owen Skye uyuyamıyordu. Kardeşleri Andy ve Leonard'la paylaştığı büyük yatağın ortasında, karanlıkta öylece yatıyordu. Eylül ayının başlarıydı, hatta okullar açılmadan bir önceki geceydi, ama evin duvarlarını titreten rüzgâr her şeyi, kışı geri getirmekle tehdit ediyordu.

Yaz tatili bitiyordu! Bu gerçek çocukların üzerine bir kara bulut gibi çökmüştü ve tatilin son günlerinin tadını çıkarabilmek için en güzel maceraların yaşandığı yerlere –Ölü Adam Tepesi, nehir, orman, perili ev ve raylar– koşuşturmuşlardı.

Tatil gibi yaz da bitiyordu. Owen çatı katındaki yatak odalarının çatısına bakıp okulların açılmasını geciktirecek bir şey düşünmek için kafa patlatıyordu.

“Peki ya kristal radyo?” diye fısıldadı.

“Şşş!” dedi Leonard. “Şimdi uyuma vakti!” Leonard en küçükleriydi, bu yüzden de eğitimin korkunç yanları hakkında çok az şey biliyordu.

“Çok uzun zamandır kristal radyoyu denemedik,” diye ısrar etti Owen. Geçen kış, oğlanlar radyoyu uzaylılardan gelen bir mesajı yakalamak için kullanmışlardı.

“Radyoyu kaldırdık, nerede olduğunu bilmiyorum,” dedi Andy yorgun bir sesle. Normalde böyle planlara balıklama atlayan hep Andy olurdu, ama o bile yazın sona erdiğini kabul etmiş gibiydi.

“Ben nerede olduğunu biliyorum,” dedi Owen. Dolaptaki bir ayakkabı kutusundaydı radyo.

Owen ortada yatıyordu, bu yüzden kalkmak için Leonard’ın üzerinden geçmesi gerekti. Parmak uçlarında dolaba doğru yürüdü. Tahta zemin buz gibiydi ve dolabın kapağını açtığı anda tüm evi ayağa kaldıracak bir gıcırtı duyuldu. Dolabı açmasıyla havaya kalkan tozlar da iki kere hapşırmasına neden oldu.

“Üçünüz de uyuyun artık!” diye bağırdı babaları Horace alt kattan, bunun üzerine Owen nefesini tuttu.

Üçüncü hapşırık geldiğinde burnunu tıka-
dı ve hapşırmasıyla oluşacak patlamayı kulak
zarını yırtmak pahasına engelledi. Alt kattan
başka ses gelmeyince parmakları ayakkabı
kutusunun sert kenarlarına dokunana kadar
dolabı aradı. Kutuyu aldı, emekleyerek ya-
vaşça ve dikkatlice geçip pencerenin kenarına
oturdu. Kutunun kapağını açmasıyla birbirine
girmiş bir kablo yığınının dışarı fırladı. Owen an-
teni avuçlayıp kutudan çıkardı, ardından rad-
yoyu eline aldı.

Muhteşem bir şeydi bu. Cilalanmış bir ahşap
zemine oturtulmuş pirinç kontrol düğmeleri ve
yan tarafında metal bir bobin vardı. Düğmeler
o kadar çoktu ki Owen ne yapacağını bilemedi.

Normalde radyoyu Andy hazırlar ve kulla-
nırdı. Owen bu yeni kabloyu nereye takacağını
bilmiyordu. Andy'nin kablonun bir ucunu pirinç
düğmelerden birine bağladıktan sonra deva-
mını kornişten geçirip kapının yanındaki ışık
düğmesine götürdüğünü görmüştü. Ama hangi
kabloyu hangi düğmeye bağlamalıydı? Hem bir-
birine girmiş kabloyu düğmeye yetişecek kadar
açmayı nasıl başaracaktı?

Owen Andy'den yardım almak istedi, ama abisi normalden daha yüksek sesle horluyarak uyuyor numarası yapıyordu. Bunun üzerine Owen rastgele bir düğme seçip kabloyu ona bağladı ve korniş boyunca çekebildiği kadar çekti. Bir sandalyeye çıkıp kablonun bir kısmını tavan lambasına doladı, devamını da yatağın hemen üzerinde asılı duran gemi şeklindeki lambadan geçirdi.

“O şekilde çalışmaz,” diye mırıldandı Andy sahte horlamalarının arasından.

“Nereden biliyorsun?” dedi Owen.

“Çalışmaz işte.”

Owen Andy'yi umursamadı ve radyonun düğmeleriyle oynamaya başladı. Minik hoparlörden çıt çıkmıyordu. Dışarıda rüzgâr gri bulutları gökyüzünde uçuruyordu. Bir an çok az da olsa tıkırtılar ve anlaşılmaz sesler duyduğunu sandı, ama bu Leonard'ın yatakta sağdan sola dönmelerinden kaynaklanıyordu.

“Mandalı ayarlamayı dene,” diye fısıldadı Andy. “Mandalı bobinin üzerinde oynatabilirsin.”

Owen karanlıkta bu karmaşık alete baktı ve sonunda gölgelerin içinde Andy'nin bahsettiği